

WICKLOW WAY

Zaterdag 14 juni 2008

Kildavin – Shillelagh 19 km – 6 uur

Om 03.00 uur uit de veren. Een half uurtje later staat Ivan al aan de deur. Zijn zoon Frederick zal ons naar de luchthaven van Charleroi brengen.

Om iets na 07.00 uur landen we op de luchthaven van Dublin. Het is bewolkt maar droog weer. Op het vliegtuig hebben we al met twee andere passagiers afgesproken om een taxi te delen naar het centrum van Dublin. Dus reeds voor 08.00 uur staan we al in het centrum van Dublin.

Na het inkopen van campinggaz begeven we ons naar de autobusstelpplaats Busaras waar we om 09.00 uur een bus hebben. De bussen rijden daar niet zo stipt, of even stipt als hier, en rond 09.15 uur vertrekt onze bus. Twee uurtjes later zet deze ons af in Kildavin. Vandaar is het nog ongeveer drie kilometer tot Clonegall, het eindpunt van de Wicklow Way. Voor ons is dit het vertrekpunt omdat we hem gaan lopen van zuid naar noord.

In Clonegall nog wat inkopen gedaan in het plaatselijk winkeltje.

Startpunt van de Wicklow Way. Links Ivan, rechts Ludwig

Het kerkje in Kildavin

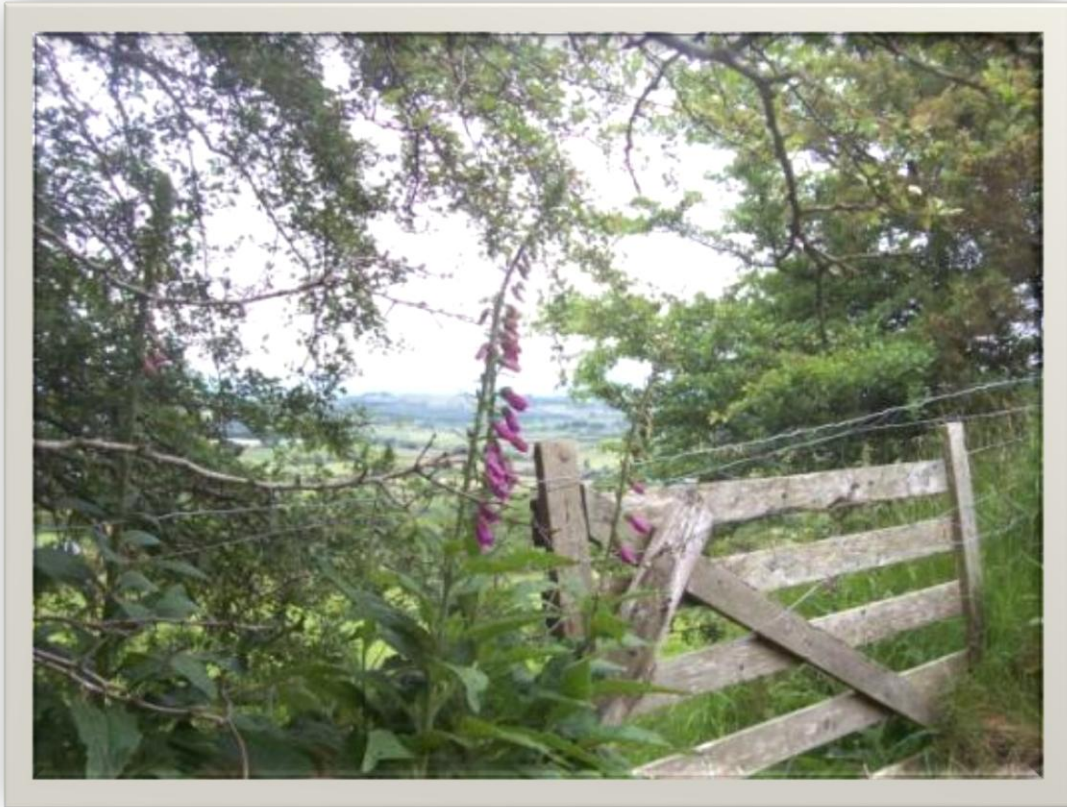

De weg wordt aangeduid met wegwijzers en of houten paaltjes

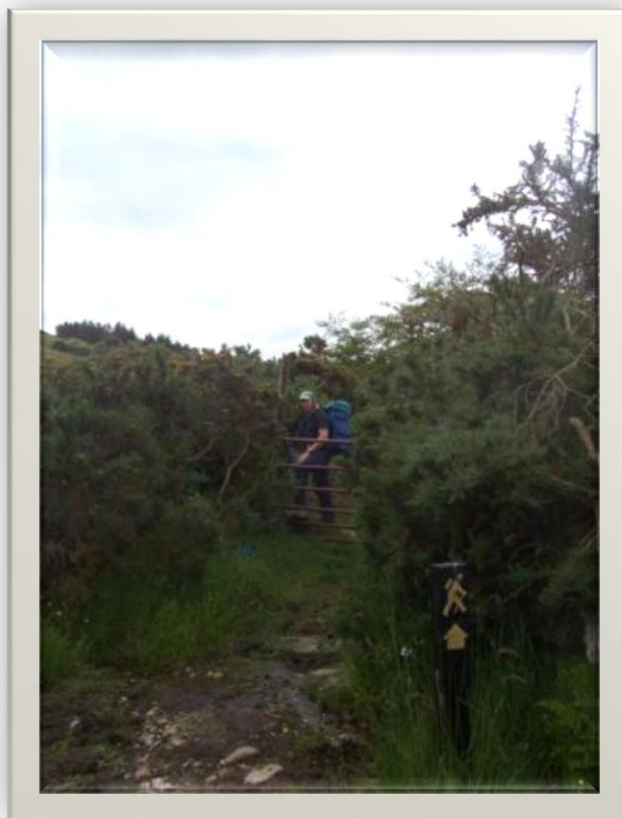

De bewolking ligt hier onder ons

Een van de vele hekkens die we door of over moeten

Varens en vingerhoedskruid vindt men overvloedig in deze streek

Een van de typische rijwoningen in de streek

De kerk van Shillelagh

Aan dit bruggetje houden we halt en maken we ons avondeten klaar. Het wordt ook hoog tijd dat we uitkijken naar een bivakplaats. Campings zijn er niet in de buurt. Terwijl we aan het eten zijn komt er een boswachter voorbij. Hij is op zoek naar twee mannen die in de bossen aan het rondtoeren zijn

met een quad. Het is nogal een norske man maar toch waag ik het erop om te vragen of we ergens onze tent mogen opslaan. Tot mijn grote verwondering antwoordt de boswachter dat het geen enkel probleem is, dat we onze tent gelijk waar mogen opslaan.

Ivan in de tent. Moe en blij dat de eerste dag achter de rug is.

We hebben de ganse dag zon gehad doch de bewolking is steeds aanwezig. De temperaturen naar de lage kant (+- 16 à 18°) maar voor een wandelaar moet dat niet meer zijn. Eens de tent recht staat kruipen we erin. Buiten worden we immers geplaagd door de welbekende midges. Dat zijn kleine muggetjes die wat lijken op de dondervliegjes van bij ons. De midges hebben slechts een levensduur van enkele weken. 90% van de beten wordt veroorzaakt door de vrouwelijke midges. De beten veroorzaken hevige jeuk. Zolang je in beweging bent heb je er niet zoveel last van. Maar eens je durft stil te staan komen ze met honderden aanvallen.

Zondag 15 juni 2008

Shillelagh – Mayne 22 km –7 uur

Deze nacht wakker geworden van de regen. Tot 23.30 uur Belgische tijd is het in deze periode van het jaar nog dag in Ierland. Als ik naar het dak van de tent kijk zie ik op het dak een donkere vlek

afsteken tegen de buitenlucht. Dan denk ik eraan. Ik het gisterenavond mijn handdoek wat te drogen gelegd op de tent. Ik laat hem voor de rest van de nacht liggen, het is nu toch te laat.

Als we 's morgens opstaan is er geen wolkje aan de lucht. Gelukkig is er wat wind zodat we onze tent wat kunnen laten drogen tijdens ons ontbijt. Tijdens het nemen van ons ontbijt blijven we steeds in beweging anders worden we opgegeten door de midges. Tijdens het eten gaan ook meerdere midges mee in de mond, dit is niet te vermijden.

Zicht op de Wicklow Moutains van aan onze tent

Een soort den, die we veelvuldig tegenkomen op onze weg, kleurt de dag met gele bloemen.

Een boom met grillige takkenstructuur

Vliegensvlugge Ivan heeft een kraai gevangen

't Beestje kan er niet echt mee lachen. Ivan heeft hem dan maar terug laten vliegen.

Deze omgevallen boom werd zodanig gesnoeid dat men er juist onderdoor kan.

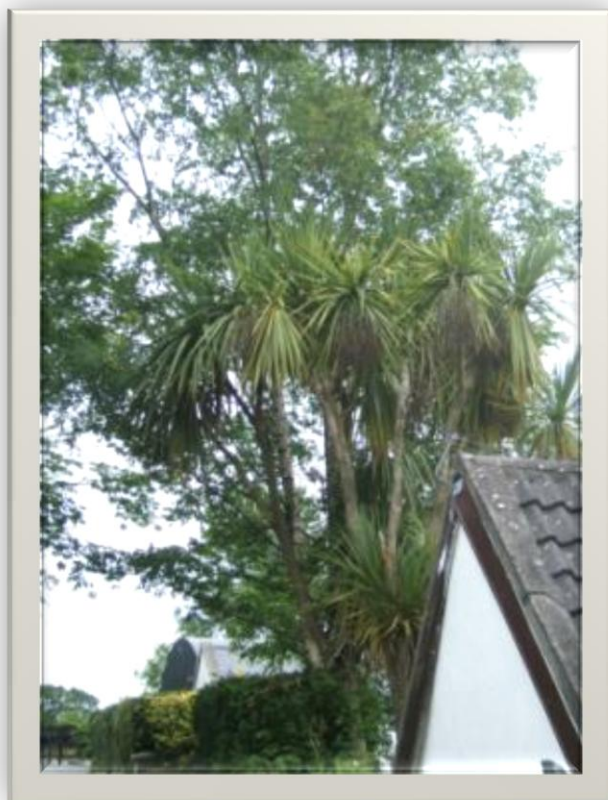
Ivan, verzonken in gedachten, op zoek? Maar naar wat? Naar wild, bloemetjes, zichzelf....

De bewoners van deze woning hebben geen last van de buren

Hier vind je in het wild wat je bij ons enkel maar als kamerplant vindt

Ook palmbomen gedijen hier omdat het in de winter nagenoeg nooit vriest.

De meeste hekkens zijn slotvast en moet je klauteren

Wolgras

Ivan, aan het koken in zijn nieuw potteken.

Onderweg zijn we nog enkele trekkers tegen gekomen die in de andere richting gaan. Duitsers en Nederlanders.

Volgens onze informatie is er in Moyne een winkeltje waar we inkopen kunnen doen. Evenwel is het winkeltje al enkele jaren gesloten. We moeten dan ook ons noodrantsoen aanspreken.

We vragen aan een plaatselijke boer, die William heet, of hij ons geen plekje heeft op een weide voor het plaatsen van onze tent. Voor William is dit helemaal geen probleem en hij neemt ons mee naar een van zijn weides. Hij legt er wel de nadruk op dat we het hekken steeds gesloten dienen te houden omdat er schapen grazen op de weide. Voor ons geen probleem als de schapen ons maar met rust laten. Gelukkig is het een grote weide en zijn de schapen wat naar de schuwe kant. Ze zijn steeds ver van ons gebleven.

Ivan, die goesting heeft in een fris pintje, vraagt aan William of hij ons niet enkele blikjes/flesjes bier kan verkopen. William zegt echter dat hij geen bier in huis heeft.

Als we aan het koken zijn komt er plots een boer op de weide. Het is niet William. We leggen deze boer meteen uit dat we de toelating hebben van de eigenaar, William. Geen probleem zegt de man, ik ben op de hoogte. Blijkt de broer te zijn van William die eens een kijkje komt nemen. Hij vraagt ons of we niets nodig hebben. Ivan vraagt terug naar bier, je weet maar nooit. Maar ook deze man zegt geen bier in huis te hebben. Voor de rest van de avond houden we het dan maar op water.

Na het eten kruipen we vlug in onze tent want de midges hebben vandaag lange tanden. Mijn voorhoofd voelt aan als een rasp. De ene bubbel naast de andere van de midgesbeten.

Zo rond een uur of 22.00 word ik gewekt door een mannenstem voor onze tent die "Hellow" roept. Ik reageer niet want ik denk dat ik gedroomd heb en draai mij langs de andere kant. Terug hoor ik "hellow" roepen. Nu ben ik er zeker van. Ik droom niet, er staat iemand voor de tent. Ik open de tent. Voor mij zit een gehurkte man in maatpak. Het is niet William of zijn broer. Hij heeft een plasticzak bij die hij met beide handen vasthoud. Voor ik iets kan zeggen duwt hij de plasticzak in mijn richting en zegt met luide stem : ""BIER""! Ik neem de zak aan en meteen is de man in maatpak terug weg. Zonder in de zak te kijken roep ik de man na hoeveel dit moet kosten. Hij draait zich nog een keer om en doet teken dat het gratis is.

Ik open de zak en er zitten inderdaad vier halve liter blikjes Heineken in.

Voor ons is het duidelijk. Ieren zijn de meest gastvrije en vriendelijkste mensen die er zijn!

Wij drinken meteen een blikje bier en vragen ons af wie deze man was.

Maandag 16 juni 2008

Mayne – Glendalouch 36 km –12 uur

Zicht op Glenmalure. De huizen die je ziet op de foto zijn de enige huizen in het dorp.

Ivan maakt meteen een praatje met een plaatselijke bewoner

Ivan zoekt hogere sferen op

Ivan vindt het een degelijke constructie

Om erosie tegen te gaan maakt men soms paden uit oude treinbiels

Ivan heeft vuurtje
gemaakt en dooft het nu
op een effectieve manier

Hier krijgen we het gezelschap van Hermann Bach. Het is een Duitser uit Hamburg. Hij logeert voor drie dagen in de jeugdherberg van Glendalouch en doet van daar uit wandelingen. Hermann spreekt vlot drie talen. Ivan praat Engels met hem en ik Frans.

Zicht op de meren van Glendalouch

Glendalouch beschikt duidelijk over heel wat wandelwegen

Oude overblijfselen op
en rondom het kerkhof
van Glendalouch

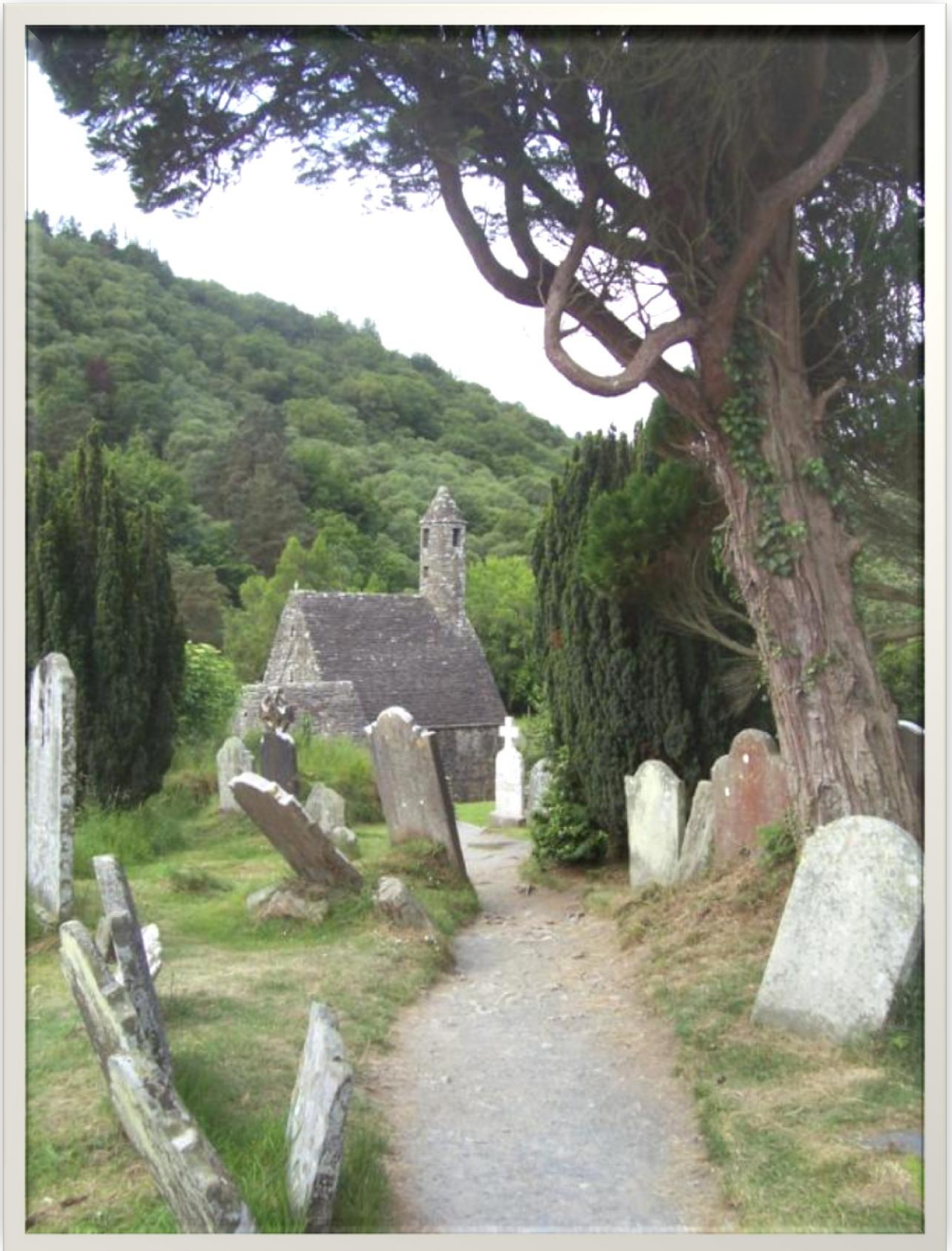

Sommige grafopchriften gaan terug tot de zestiende eeuw. Maar op de oudste graven zijn de grafopchriften niet meer leesbaar. Niemand blijkt te weten wanneer het kerkhof juist ontstaan is. Maar ondanks het hier gaat om ruïnes wordt het kerkhof nog steeds gebruikt en zie je dan ook her en der nieuwe graven.

Door dit oude kerkhof is Glendalouch dan ook het meest toeristische plekje van de streek. Plaatselijke bewoners zeggen ons dat we eens moeten terugkomen als het mistig en regenachtig is. Dan pas kan men het meeste genieten van de authentieke sfeer die er rond hangt. Maar ze zeggen er meteen ook bij dat je nooit alleen het kerkhof mag bezoeken. Er zouden immers nog geesten rond dwarrelen van overledenen. Maar we mogen gerust zijn. De geesten zouden enkel maar wat lawaai maken. Ze doen niemand kwaad. Zo heeft Schotland zijn Nessie en Ierland zijn geesten. Ik vind dit een geestig verhaal. Jammer dat er geen mist is.....

Een schitterend panorama voor het opnemen van horrorfilms

We overnachten in de jeugdherberg van Glendalouch. Het is de eerste nacht dat we niet wildkamperen. Kunnen we ons eens lekker douchen en onze was doen. We dragen al drie dagen dezelfde kousen en hetzelfde ondergoed. Naar het schijnt zou dit de midges verdrijven doch daar hebben we tot hiertoe nog niet veel van ondervonden.

Tot hier toe hebben we al geluk gehad met het weer. We hebben het al drie dagen droog gehouden. Maar naar we vernemen zal het mooie liedje niet blijven duren. Voor morgen wordt regen voorspeld.

Dinsdag 17 juni 2008

Glendalouch – Roundwood 16 km –4 uur

Vandaag slapen we wat langer en genieten we van een stevig ontbijt in de jeugdherberg. We ontmoeten terug onze Hamburger “Hermann” die ons vraagt waar we vandaag naar toe gaan. Als hij verneemt dat we naar Roundwood gaan zegt hij dat ook hij vandaag toevallig naar Roundwood gaat. Hij zal een eindje meestappen met ons maar moet ons na een viertal kilometer verlaten omdat hij inkopen moet doen in een naburig dorp. Maar wie weet zegt hij, misschien zien we elkaar wel nog in Roundwood.

Een tuintje in Glendalouch

We passeren terug het kerkhof om op de Wiclow Way te komen

Nog een laatste beeld op Glendalough

We laten Glendalough definitief achter ons

Het mooie Loch Dan

Tijdens de beklimming van onze hoogste top, de Djouce Mountain 725 m.

En ja hoor, nu regent het.

Een ree wordt door ons verrast

Gewone balken. De biels zijn op.

Nu zijn ook de gewone balken op en wordt het pad bedekt met kreupelhout

Een overheersing van varens

Hier volgt een flinke afdaling

Een reiger aan de rand van het meer in Roundwood

Ivan lust wel een Guinness

Typische woningbouw in Ierland

In Roundwood verblijven we op de camping. Het is de enige camping op de Wicklow Way. Terwijl ik de tent op zet gaat Ivan vissen op een van de meren in Roundwood. Ik ga tevens in het dorp wat

inkopen doen en ontmoet er terug Hermann onze Hamburger. Hij moet nog het gehele stuk terug naar Glendalouch.

Woensdag 18 juni 2008

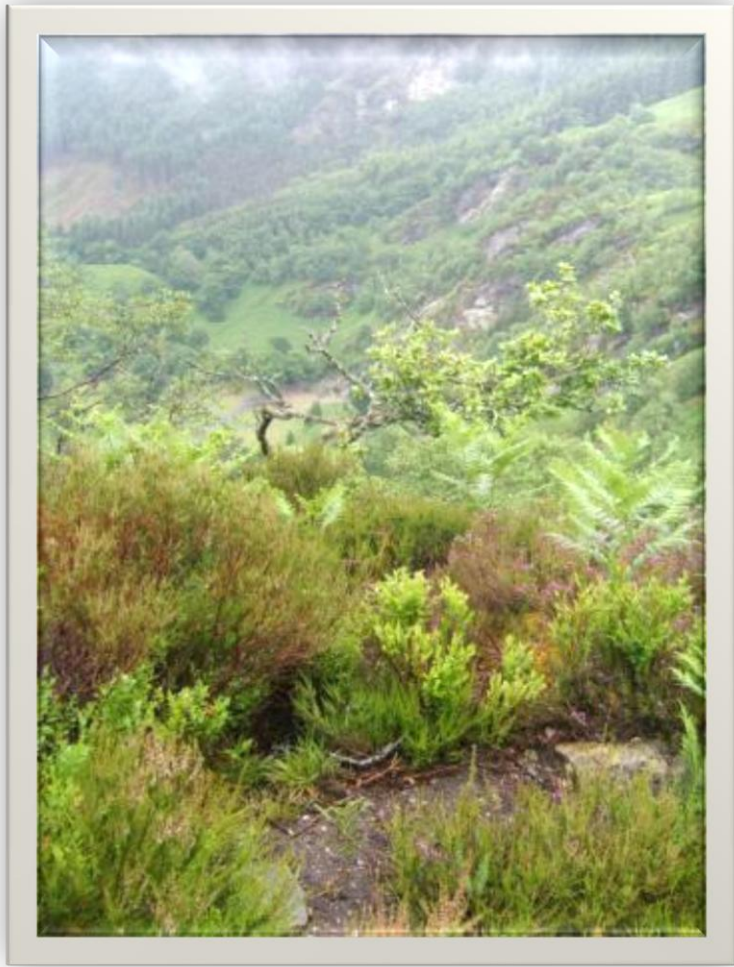
Roundwood – Knockree 21 km –7 uur

Hier worden de varens verdrongen door het vingerhoedskruid

Vandaag hebben we nagenoeg de gehele dag regen gehad. Gelukkig is er in Knockree een jeugdherberg waar we gretig gebruik van maken.

Ivan aan het koken in de jeugdherberg

Enkele luchtfoto's

Nog enkele luchtfoto's

Donderdag 19 juni 2008

Knockree - Dublin 21 km -7 uur

Vandaag wordt onze laatste stapdag. We gaan de rust en de stilte verlaten voor het drukke stadsleven.

Ons pad is bezaait met dikke stenen

Een eerste zicht op de Ierse zee

Ivan, Belg in hart en nieren

Ivan en Ludwig

Het landschap wordt vlakker en vlakker. Het is duidelijk te zien. We naderen Dublin.

Er wacht ons nog een lange, rechte weg

We bevinden ons nu in Marley Park waar we meteen opgewacht worden door een roodborstje.

Ons eindpunt, het begin van de Wicklow Way in Marley Park

De jeugdherberg in Dublin. We doen ons te goed aan een zelf gemaakte maaltijd.

Sommige voetgangerslichten tellen de nog resterende seconden af.

De nog resterende dagen hebben we doorgebracht in en rond Dublin. We brengen ook een bezoek aan het schiereiland Hawth, in de buurt van Dublin. We worden er meteen verwelkomd door een zeehond of iets dergelijks, die rustig aan het rondzwemmen is in de haven. Als je wat naar het water blijft kijken zie je nog meerdere zeehonden. Ivan denkt dat hij ook dorfijnen heeft gezien. Of zouden het haaien geweest zijn?

Verdere info bij Ivan : lv_op_stap@hotmail.com

Verdere info bij Ludwig : benaltijdweg@gmail.com